Р Е Ш Е Н И Е
№ 44091

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в публично заседание на 19.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11486** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на „АЛБА 77“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],седалище и адрес на управление:гр.П.,ул. „4-ти януари“ 36,ет.4,ап.6 чрез управителя В. Д.,с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2,ап.6 срещу срещу РА № Р-22221024004448-091-001/05.06.2025г., издаден от П. Г., в качеството на орган възложил ревизията и Ц. Р., в качеството на ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с който са установени задължения за данък добавена стойност в размер на 252 049,97лв.-главница и 104762,12лв. - лихви.

Като съобрази,че по време на извършване на първото действие по данъчно-осигурителен контрол – издаване ЗВР, адреса и седалището на дружеството са били на територията на [населено място], съдът приема,че е местно компетентен да разгледа жалбата съобразно чл.156 ал.5 ДОПК.

С жалбата се претендира незаконосъобразност на оспореният акт,респ. иска се отмяната му,тъй като:

РА и РД към него са неправилни от математическа гледна точка – допълнително начисленият данък 254 014,25лв. съответства на облагаема основа от 1 270 071,25лв., докато целият оборот на дружеството от 01.02.2020г. – 31.07.2023г. е с данъчна основа 1 200 533,38лв. от която следва да се извади сумата от 13 690,60лв/ф-ра _№ 42/ върху която е начислен ДДС от 20%.

Успоредно с това:

При извършване ревизията не е отчетено,че голяма част от продажбите на дружеството е приложило специалния ред за облагане на ценовия марж по глава 17 ЗДДС,като италианските

доставчици са приложили реима на маржа.Неправилно в тази връзка е позоваването на чл.151 ал.1 ЗДДС, чл.86 ал.1 и чл. 62 ал.2 от с.з. Нарушен е и чл.40 от Директива 112 на ЕО относно изискванията към тристранна операция.
Съгласно чл.17 ал.1 ЗДДС мястото на изпълнение на доставка на стоки,които не са изпратени или транспортирани е мястото,където стоките се намират към момента на прехвърляне на собствеността и всяко друго право на разпореждане със стоките като собственик.В този смисъл и ако се приеме тезата на НАП то мястото на изпълнение на доставката е в другата ДЧ.
Проверяващите твърдят,че транспортни документи да В. не са предоставени но самите те признават,видно от кърстосаните проверки на на клиентите/освен 3М Тенхополис ЕООД и Е. А. ЕООД,че превозните средства са получени от криентите,платени от проверяваното лице и очетени от фирмите,а някои от тях са и обект на последваща продажба.Същевременно твърдят,че няма доказателства,че 3М Тенхополис ЕООД и Е. А. ЕООД са получатели на превозни средства на А. 77 ЕООД но според данните от КАТ превозните средства са регистрирани на територията на Р.България,т.е. следва да се считат за продадени на посочените във фактурата стойности и към датата на продажбата.
Относно липсата на договори за покупко-продажба:
Такива законодателството не изисква,но ревизиащите е следвало да отчетат,че автомобилите са закупени чрез онлайн търгове и за всеки автомобил има имейл за рпотвърждение и потвърждение,че е автомобилътг е взет.Игнорирани са и банковите превози и наличните фактури удостоверяващи транзакцията. Налице са и ЧМР като същевременно не е отчетен факта,че не всички авотмобили следва да бъдат натоварени и превозани,а могат да бъдат докарани и на собствен ход или на платформа до 3,5тона и в този случай ЧМР не се изготвя.
Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи,аналогични с тази в посоченото решение,които съдът ще възпроизведе в относимата им част,по-долу.
В рамките на проверката по чл.158 от АПК, счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.
По съществото на спора,с оглед твърденията на страните и предметът на служебна поверка съдът съобрази и приема:
Ревизионното производство е образувано със ЗВР от 04.09.2024г.,изменена със ЗВР от 26.11.2024г.,20.11.2024г. и от 22.01.2025г. издадени от П. Г. – началник отдел ревизии с обхват – определяне задълженията на дружеството за ЗДДС за периоди 01.02.2020г.-31.07.2023г.
Срещу изготвеният РД от 11.03.2025г. е подадено възражение,разгледано преди издаване на РА но отхвълено като неоснователно. Като следствие е постановен и процесно оспореният РА № Р-22221024004448-091-001/05.06.2025г., издаден от П. Г., в качеството на орган възложил ревизията и Ц. Р., в качеството на ръководител на ревизията с която по отношение на дружеството са установени задължения за ДДС в размер на 269 939,36лв. и допълнително начислени лихви 104 762,12лв.
Установено е,че дружеството „АЛБА - 77" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е вписано в Търговския регистър на Агенцията по вписванията на 22.01.2013 година, със седалище и адрес на управление, при регистрацията: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3./вписана промяна от 08.01.2025 г.
През ревизирания период дружеството е извършвало дейност по покупко- продажба и отдаване под наем на употребявани автомобили в страната и чужбина,като е използвало наути складови площи и шоурум.
В рамките на ревизията са извършени редица процесуални действия,като:

Насрещни проверки на дружествата „ДИПЛОМАТ КАРС“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК]; „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК]; „ДЖЕНЕРЪЛ ЮРЪП“ ООД, ЕЖ[ЕИК]; „ЕМО АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВАЛМАТ 92“ ООД, ЕЖ[ЕИК]; „ЕВРОКАР“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК]; „ЕЛ ДИ ТРЕЙД 2012“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „ЛУКС АВТО 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГАБРИ АУТО“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „ЗМ ТЕЧНОПОЛИС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ХАРД КАРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГЕВОРГ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ПЕТКОВИ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „АЛ ШАМ - 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатите от контролните действия са обективирани в съставените протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП).

На ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), с представени в отговор доказателства.

На основание чл. 57 от ДОПК са изготвени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица (ИПДСПОТЛ), отправени до СДВР, БАНКА ДСК АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „АЙКАРТ“ АД. Изискана е информация от КАТ по отношение на МПС, за които „АЛБА 77“ ЕООД твърди, че са станали предмет на последваща реализация към чуждестранни дружества. В резултат на предприетите процесуални действия са събрани допълнителни доказателства.

С Протокол №2093767/15.01.2025 г. е документирано посещение в офиса на счетоводно обслужващото дружество за преглед на оригинална счетоводна и търговска документация. В счетоводния офис, обслужвал дружеството, са били открити само фактури за покупки и продажби от 2023 г., т.е. липсвали са такива от 2020 г., 2021 г. и 2022 г. Установено е,че към същите са липсват транспортни документи и документи по чл. 45 от ППЗДДС,както и документи по В. на автомобилите, протоколи по чл. 117 от ЗДДС. Установено е още, че за деклариираните продажби на марж липсват издадени протоколи за начисляване на ДДС на маржа.

В отговор на двете връчени ИПДПОЗЛ са представени и голяма част от останалите фактури за покупко-продажби на автомобили, извън тези от 2023 г., налични в офиса на дружеството - по електронен път, като същите не са придружени от съпътстващи съставянето им документи - договори, протоколи по чл. 117 от ЗДДС, транспортни документи.

Извършени са проверки в информационната система на НАП, в т. ч. отчетните регистри и СД по ЗДДС на дружеството за ревизираните периоди.

По отношение на извършените доставки и начисления данък е установено, че „АЛБА 77“ ЕООД е декларирало:

- продажби на автомобили втора употреба, за които е не е начислявало и приспадало данък при придобиването им, съответно при продажбата им, твърдейки, че прилага специалния режим за облагане маржа на цената. В дневниците за продажби на дружеството тези доставки са декларирани като облагаеми с нулева ставка на основание чл. 146 от ЗДДС;
- вътреобщностни придобивания (В.) на МПС, за които са издадени протоколи по чл. 117 от ЗДДС на стойност 910 940,56 лв. и начислен ДДС в размер на 182 089,60 лв. Основните доставчици са дружества, регистрирани за целите на ДДС в Италия, подробно описани в РД/съответно в приетата по делото експертиза. Издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС са включени и в дневниците за покупки за съответните периоди;
- участие като посредник в тристранни операции в общ размер на 81 949,28 лв., за което са издадени фактури към контрагент DGA M. SARL с идентификационен номер за целите на ДДС във Ф. FR71539986927;
- вътреобщностни доставки (ВОД) на МПС към M. SOLUTION SRLS с идентификационен номер за елите на ДДС в Италия IT01910050671 на обща стойност 105 614,83 лв.;
- извършени услуги по чл. 23 от ЗДДС - отдаване под наем на автомобил F. на CALEN SRL с

идентификационен номер за целите на ДДС в Италия IT01661450443 на стойност 3 813,87 лв. и В. на италианския контрагент M. SOLUTION SRLS на стойност 50 448,67 лв.;
- консултантска услуга на стойност 30 000,00 лв., предоставена на M. SOLUTION SRLS.
От РЛ са изискани документи и писмени обяснения, като е прието,че в отговор не са предоставени всички протоколи по чл. 117 от ЗДДС, както и документи за транспорт във връзка с декларираните В. на МПС. Приложени са фактури от транспортните дружества „ВАЛМА! 92“ ЕООД и „ДЖЕНЕРЪЛ ЮРЪП“ ЕООД, но същите не са придружени с международни товарителници (CMR), от които да е видно към кои доставки се отнасят. Не са приложени счетоводни регистри на сметки, поръчки, договори, приемо-предавателни протоколи и други доказателства във връзка с декларираните В. и ВОД. Органите по приходите са констатирали, и че не са представени транспортни документи или писмени потвърждения по чл. 45 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС), удостоверяващи, че в случаите на декларирани ВОД МПС са получени от клиентите на територията на другата държава членка. Не са ангажирани изисканите документи, които да удостоверяват участието на дружеството, като посредник в тристранна операция и като извършител на услуги по чл. 23 от ЗДДС. Не е предоставен и изискания стоков поток.
Констатирано е, че независимо от заявеното намерение и документиране със съответните фактури, че се извършват покупко-продажби на автомобили, за които се прилага специалният ред за облагане на маржа на цената, този ред всъщност не е приложена от дружеството, тъй като за извършените продажби не са издадени протоколи и не е начислен и деклариран допи и минималния ДДС върху маржа.
Документирането на извършените доставки по режима на облагане на маржа на цената се извършва с издаването на фактури и известия към фактури, в които в изпълнение на чл. 148, ал. 1 от ЗДДС в зависимост от предмета на доставката „режим на облагане на маржа — стоки втора употреба“, като във фактурите и известията към тях не се посочва данъчна основа и данък. Данъкът за всяка извършена от дилъра доставка по режима на облагане на маржа на цената се начислява като се съставя протокол най-късно в края на данъчния период, през който е извършена доставката. Протоколът следва да включва задължителни реквизити, подробно описани в чл. 90, ал. 2 от ППЗДДС. /това е отразено на стр. 2-3 от експертизата, като законова регламентация на реда за облагане на маржа/. Този ред не е спазен и приложен от „АЛБА 77“ ЕООД. Вместо да съставя посочените протоколи и да начислява данък върху маржа, дружеството е включвало издадените фактури за продажби като доставки, облагаеми с нулева ставка, съгласно чл. 146 от ЗДДС. Следва да се посочи и уточни, че чл. 146 от ЗДДС, предвижда прилагане на нулева ставка при условията на чл. 28 от закона - доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Европейския съюз, т.е. при наличие на износ. В случая дейността на дружеството не включва износ, нито твърдения за извършване на такъв.
Редом с изложеното в ревизионния акт са установени следните основания за извършване на корекции на декларираните данни:
1. По отношение продажбите на автомобили втора употреба е установено, че на база вписаното в част от покупните фактури основание „art. 36“ - облагане на маржа, при последващата продажба „АЛБА 77“ ЕООД е следвало да приложи специалния режим на облагане. Органите по приходите са констатирали, че в издадените от ревизираното дружество продажни фактури е вписана разпоредбата на чл. 143 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 90 от ППЗДДС, обаче, в тези случаи е следвало да се издадат протоколи за облагане на маржа на цената и същите да се включат в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Това не е сторено по отношение на продажбите, описани подробно в табличен вид на стр. 21 — 22 в РД.

Отделно е установено, че по останалите фактури за доставени автомобили, за които е приложим общия ред на облагане, доколкото доставчикът е декларирал ВОД, при продажбата им „АЛБА 77“ ЕООД неправилно е посочило във фактурите специалния ред за облагане маржа на цената и съответно не е начислило ДДС. В табличен вид на стр. 22 - 24 в РД е изложена направената съпоставка на фактурите за доставки с фактурите за продажби, подлежащи на корекция.
С оглед установеното и на основание чл. 151, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 12 от ЗДДС е начислен допълнително ДДС в общ размер на 93 342,35 лв. При начисляване на дължимия данък е съобразено, че същият се, счита за включен в продажната цена, посочена във фактурите. Корекциите са отразени в съответните данъчни периоди.
2. Във връзка с декларираните В. на МПС втора употреба е установено, че същите са закупени от дружества, регистрирани за целите на ДДС в други държави членки:
Доставчиците са издали фактури, съгласно които доставките са облагаеми по общия ред, но „АЛБА 77“ ЕООД не е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС и не ги е включило в отчетните си регистри. Ревизираното дружество не е предоставило и документи за извършени последващи продажби. Същевременно, превозните средства, описани на стр. 25 в РД, не са налични в счетоводна сметка 304 „Стоки“.
Предвид установеното и на основание чл. 86 във връзка с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС по тези доставки е начислен допълнително данък в общ размер на 25 251,64 лв. Корекциите са отразени в съответните данъчни периоди.
Установени са случаи на декларирани В. на МПС втора употреба, закупени от дружества, регистрирани за целите на ДДС в други държави членки, за които са издадени фактури от доставчиците и частично са издадени протоколи по чл. 117 от ЗДДС от „АЛБА 77“ ЕООД. Ревизираното дружество е представило документи за последваща продажба с вписано основание за неначисляване на ДДС чл. 143 от ЗДДС. По данни от КАТ, обаче, е установено, че част от тези МПС са регистрирани на територията на България. Проверката е извършена по номер на рама на автомобилите. Този факт е възприет като свидетелство, че същите са реализирани към български физически или юридически лица.
Констатирано е още, че в представените покупни фактури е вписано основание за неначисляване на ДДС „art. 41“ или освобождаване при ВОД, поради което при последващата продажба следва да се начисли ДДС по общия ред. При продажбата на МПС, дни преди да се реализират стоките към българските клиенти, „АЛБА 77“ ЕООД е издавало фактури към италианския контрагент M. SOLUTION SRLS, и същите са били декларирани с основание за неначисляване на ДДС - отново чл. 146 от ЗДДС /въпреки че безспорно няма как да става въпрос за износ към Италия!/. Това е формирало извод за свързаност между двете дружества, които декларират доставки помежду си и избягват начисляването и внасянето на ДДС, респ. за участие на субектите в схема за данъчна измама. Сделките между тях са възприети като симулативни, прикриващи други сделки, сключени на територията на страната. Тази теза е потвърдена и от обстоятелството, че противно на икономическата логика, МПС се закупуват от италиански дружества, регистрират се в България и впоследствие отново се продават на италиански дружества. Като допълнителен аргумент е изтъкнато, че по нито една от сделките към италианския контрагент не са налични транспортни документи.
Предвид изложеното и с оглед събраните доказателства, че МПС, описани на стр.26 - 27 в РД са продадени на територията на страната и регистрирани в КАТ, за същите на основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 151, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 27 420,74 лв.
За останалите фактури, декларирани като В. на МПС втора употреба, закупени от дружества, регистрирани за целите на ДДС в други държави членки, описани, частично са издадени

протоколи по чл. 117 от ЗДДС. За същите ревизираното дружество не е представило документи за последваща продажба, вкл. и по чл. 28 от ЗДДС. Описаните МПС не са налични в дружеството, независимо че при покупката са платени по банков път. При тези обстоятелства и на основание чл. 86 във връзка с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС е начислен данък по издадените фактури в размер на 52 201,12 лв.
Органите по приходите са посочили, че на основание чл. 62, ал. 2 мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационния номер , издаден в страната Ал. 2 не се прилага, когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършен превозът им. Тъй като лицето не разполага с необходимите документи, на основание чл.86 във връзка с чл,62,ал,2 от ЗДДС ревизираното лице дължи данък по издадените Фактури, в размер на 52201.12 лв. за ревизирания период. Това се отнася само за Фактурите, за които няма издадени протоколи по чл. 117 от ЗДДС.
Видно от отразеното в таблицата, във всеки от случаите /с две изключения/, автомобилите са закупени от ALD AUTOMOTIVE IT и само след 4-5 дни най-много са префактурирани на M. SOLUTION SRLS.
В хода на ревизията е установено и проието още, че за един и същи автомобил S. O. с рама T. са издадени две фактури към M. SOLUTION SRLS с №62/15.03.2022 и 60/15.03.2022г. Допълнително установения ДДС е по фактура 62/15.03.2022 г. в м. 03/2022, когато фактурата е издадена, въпреки че е включена в м. 04/2022 г. Втората фактура е включена в СД по ЗДДС в м.11/2022г. следва да се анулира, защото е дублирана.
3. По отношение на декларираните ВОД към M. SOLUTION SRLS е констатирано, че ревизираното лице не притежава доказателствата за извършен транспорт, изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 45 от ППЗДДС. При посещение в счетоводния офис е установено, че „АЛБА 77“ ЕООД не притежава и оригинални документи — фактури, CMR, потвърждения, удостоверяващи доставките към този контрагент. При проверка на документацията са установени единствено банкови извлечения за получени плащания. При тези обстоятелства е прието, че ревизираното дружество е извършило облагаеми доставки на стоки, които не могат да бъдат определени като ВОД на стоки по смисъла на чл. 7 от ЗДДС, поради което същите следва да се третират като такива с място на изпълнение на територията на страната.
На основание чл. 86, ал. 1 и ал .2 във връзка чл. 7 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС по реда на чл. 67, ал. 1 от ЗДДС за доставките, описани на стр. 29 - 30 в РД е начислен допълнително данък в размер на 21 122,95 лв.
Видно от таблицата, и в тези случаи, с едно изключение отново става въпрос за покупки от ALD AUTOMOTIVE IT и префактурирания на M. SOLUTION SRLS. Т.е. стоките /автомобили/, които би следвало да са пристигнали от Италия, отново след кратко време се оказват при последващ клиент в Италия, и то все същия, както и в предходните случаи - M. SOLUTION SRLS.
4. Установено е, че „АЛБА 77“ ЕООД е декларирало получени доставки като посредник в тристранни операции в общ размер на 71 387,80 лв. и последващи продажби по фактури в общ размер на 81 949,28 лв., издадени към френския контрагент DGA M. SARL, описани на стр. 30 в РД. Ревизираното дружество не е представило и при проверката на оригиналната му търговска и счетоводна документация фактури, с вписано основание за неначисляване на данъка „чл. 141 2006/112 ЕО“. Същото не разполага и с писмени потвърждения по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС за получаването на стоките от придобиващия в тристранната операция, което да доказва, че мястото на изпълнение е територията на друга държава членка и съответно да го освободи от

задължението за начисляване на ДДС. Търговецът не се е снабдил с посочените документи в срока по чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС, а именно — до края на данъчния период следващ данъчния период на възникване на изискуемост на данъка и такива не са налични в счетоводството му и към датата на проверката. При тези обстоятелства е прието, че доставката е с място на изпълнение на територията на страната, а данъкът в размер на 14 277,56 лв. при данъчна основа на получените доставки от 71 387,80 лв., е изискуем от посредника.
По отношение на получените доставки и данъчния кредит са установени следните обстоятелства, водещи до изменение на декларираните данни:
Установено е, че през данъчен период 05/2023 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 955,83 лв. по фактура №517/01.03.2023 г., издадена от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД. Предмет на доставката е „авансово плащане за доставка на автомобил A. S4 с рама W.“. При извършената насрещна проверка на доставчика, последният е представил доказателства, видно от които сделката с ревизираното лице не е осъществена поради липса на плащане от негова страна. В тази връзка доставчикът е издал кредитно известие №713/20.11.2024 г., което не е отразено в дневниците за покупки на „АЛБА 77“ ЕООД. Провереното дружество е декларирало, че автомобилът е закупен от Германия и продаден на „ФИНАНС ДИРЕКТ“ АД, ЕИК[ЕИК]. За удостоверяване на тези обстоятелства са представени фактура №517/01.03.2023 г. и кредитно известие към нея №713/20.11.2024 г. с получател „АЛБА 77“ ЕООД; фактури №526/16.03.2023 г. и №532/29.03.2023 г. с получател „ФИНАНС ДИРЕКТ“ АД; стокова разписка и двустранно подписан приемо-предавателен протокол; банково извлечение за получено на 17.03.2023 г. плащане от „ФИНАНС ДИРЕКТ“ АД в размер на 105 485,00 лв.; договор от 29.03.2023 г. за покупко-продажба за цитирания автомобил, сключен между „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД и „ФИНАНС ДИРЕКТ“ АД; талон на МПС с вписан собственик „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД; фактура за произход на автомобила, съгласно която същото е закупено на 22.03.2023 г. от EHRHARDT AG, Германия, ведно с договор за покупко- продажба с немския контрагент, немския талон на автомобила, данни и пълномощно на превозвача (шофьора) М. Ц.; банково извлечение от 17.03.2024 г. за извършено плащане към немския контрагент; декларация за основната дейност на „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД, която включва и търговия с коли втора употреба.
В отговор на запитване до КАТ относно процесното МПС е получена информация, че същото е собственост на „ФИНАНС ДИРЕКТ“ АД. Представени са доказателства, идентични с ангажираните от доставчика.
В заключение е мотивиран извод, че между „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД и „АЛБА 77“ ЕООД не е осъществена реална покупко-продажба на процесното МПС, поради което ревизираното лице неправомерно е упражнило право на данъчен кредит.
Предвид горното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС на „АЛБА 77“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 955,83 лв. цо фактура №517/01.03.2023 г., издадена от „МЛЕЧЕН ДОЛ“ ЕООД.
През данъчен период 10/2021 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 720,00 лв. по фактури №15/02.08.2021 г. и №16/13.08.2021 г., издадени от „ДЖЕНЕРЪЛ ЮРЪП“ ООД. Предмет на доставките са „транспортни услуги“.
При извършената насрещна проверка на доставчика, същият е ангажирал копия на спорните фактури и хронологичен и аналитичен регистър на сметка 411 за клиент „АЛБА 77“ ЕООД не са представени данни и доказателства по какви маршрути е извършван превоз и с какво превозно средство. Съгласно представените счетоводни регистри, предоставените услуги са били платени в брой. Отчети от фискални устройства не са представени. По данни от информационната система на НАП е констатирано, че дружеството не притежава регистриран ЕКАФП. Не са

ангажирани подадени заявки за извършване на транспорт; договори и споразумения; данни и доказателства за мястото на натоварване и разтоварване, вида на товара, възложителя на транспортната услуга, лицата, които са извършили услугите по транспорт; доказателства за направени разходи във връзка с транспорта - пътни листове, разходи за командировки, платени пътни такси; такси за паркинг; фактури за заредено гориво, застраховки на товарите и т.н. Не са предоставени данни за превозните средства, с които е осъществен превозът, в т.ч. вид и собственост, както и притежаваните от дружеството лицензи/ разрешителни за превоз на товари.
В случая нито ревизираният субект, нито неговият доставчик са представили доказателства какви стоки са били транспортирани, къде са натоварени и разтоварени, по какви маршрути и с какви превозни средства са осъществени транспортните услуги, как е определена цената на услугата предвид липсата на сключени договори и т.н. При тези обстоятелства органите по приходите са мотивирали извод за наличие на абсолютна симулация на доставки, респ. фактурирани са доставки, които не са извършвани въобще, а не само между страните, сочени като доставчик и получател по фактурите.
Предвид горното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС на „АЛБА 77“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 720,00 лв. по двете фактури, издадени от „ДЖЕНЕРЪЛ ЮРЪП“ ООД.
През данъчен период 11/2022 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по фактура №145/21.05.2022 г., издадена от „ХАРД КАРС“ ЕООД. Предмет на доставката е „употребяван автомобил B. M5 с номер на рама W.“.
При извършената насрещна проверка на доставчика, същият е ангажирал копие на спорната фактура с получател „АЛБА 77“ ЕООД. Приложени са договор за покупко- продажба на МПС от 21.05.2022 г., който не е подписан от страните и платежно нареждане от 10.06.2022 г. за превод на сума в размер на 6 000,00 лв., снаредител „АЛБА 77“ ЕООД. По отношение произхода на автомобила са приложени договор за продажба от 03.03.2022 г„ сключен между американското дружество BID’N’D. I., в качеството на продавач и купувача „ХАРД КАРС“ ЕООД, покана за плащане от 02.05.2022 г. и фактура за транспорт от Д., САЩ до Р., Н., издадена от FREIGHTHAMMER I. CAR LOGISTIC.
Органите по приходите сочат, че нито ревизираното лице, нито неговият доставчик са ангажирали други доказателства, удостоверяващи, че МПС е внесено на територията на страната и че е получено от „АЛБА 77“ ЕООД. Подчертават, че „ХАРД КАРС“ ЕООД има сключен договор с американския контрагент, но не и фактура, издадена от същия. Налице е покана за плащане, но доказателства за извършено плащане не са представени. Фактурата за транспорт с №FH2204003735/09.04.2022 г., издадена от FREIGHTHAMMER не е включена в дневника за покупки на доставчика. Липсва международна товарителница, удостоверяваща транспортирането на автомобила от Н. до България. Липсва приемо-предавателен протокол за получаването му от „АЛБА 77“ ЕООД и доказателства с какъв транспорт и от кого е доставен до територията на страната. По данни от КАТ посочената рама на МПС няма регистрация в страната. Ревизираното лице не е завело посоченото МПС в сметка 304 „Стоки“.
При тези обстоятелства органите по приходите са приели, че е налице абсолютна симулация на доставка, респ. фактурирана е доставка, която не е извършвана въобще, а не само между страните, сочени като доставчик и получател по фактурите.
Предвид горното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС на „АЛБА 77“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по цитираната фактура, издадена от „ХАРД КАРС“ ЕООД.
Установено е, че през данъчни периоди 10/2020 г., 04/2021 г. и 06/2021 г. ревизираното лице е

декларирало В. на МПС втора употреба от контрагентите RO.MA.CAR SRL, IT00999630445 и ALD AUTOMOTIVE I. S.R.L., IT01924961004, регистрирани за целите на ДДС в Италия. За доставките са издадени фактури, а българското дружество е съставило протоколи по чл. 117 от ЗДДС. Установено е, че в представените покупни фактури е вписано основание за неначисляване на ДДС „art. 41“, респ. освобождаване при ВОД, поради което при последващата продажба следва да се начисли данък по общия ред. От страна на „АЛБА 77“ ЕООД са представени документи за последващи продажби, според които е приложен специалния ред за облагане на маржа на цената по реда на чл. 143 от ЗДДС, но в отчетните регистри по ЗДДС същите са декларирани като ВОД. Ревизираното лице не притежава изискуемите по реда на чл. 45 от ППЗДДС доказателства - транспортни документи или потвърждение, че стоката е получена от съответния контрагент и данъкът е начислен. Според ревизиращите в тези случаи, когато лицето, което придобива стоките се е идентифицирало за целите на вътреобщностното придобиване с идентификационния си номер за ДДС, издаден в страната, и същото не е доказало, че В. е обложено в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, е налице загуба на данък в тази държава членка. В тази връзка е приложена санкционната разпоредба на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и не е признат данъчен кредит в размер на 11 896,47 лв. по фактури и протоколи по чл. 117 от ЗДДС, подробно описани в табличен вид на стр. 44 в РД.
В рамките на производството и по искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експретиза,като е открито и производство оспорване на автентичност на документи, приложени на лист 1550÷1576 по административната преписка, а именно:
- 21 (двадесет и един) броя документа/писмено потвърждение относно подписването им от посоченото лице М. Г. като представител на „Мотор Солюшън“;
- 1 (един) брой документ/писмено потвърждение относно подписването му от посоченото лице М. Ручи, като представител на „Ручи Транспорт“;
- 5 (пет) броя документи/писмено потвърждение относно подписването им от посоченото лице Ж. Д., като представител на „Д. М.“.
Първоначално и по искане на жалбоподателя е допуснато призоваване на трите посочени лица,представители на сътоветните дружества с зцел доказаване автентичността на подписите им,като впоследствие и в рамките на проведено открито заседание на 16.03.2026 жалбоподателят се е отказал от разпита на М. Ручи и Ж. Д.. Не са ангажирани допълнителни доказателства за доказване автентичността на подписите на посочените представители на дружествата съконтрахенти на жалбоподателя.
Видно от представеното заключение на вещото лице по допусната ССчЕ/л.296 и сл.от делото и изслушване в о.с.з./:
Всички автомобили,които са били закупени от дружествотго са осчетоводени по дебита на сметка 304 „Стоки“,фактурите по сметка 401 „Доставчици“,плащането по сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“ и 504 „Разплащателна сметка във валута“.По представените аналитични регистри не може да се установи по какъмв начин е бил начисляван ДДС при покупката на всеки автомобил,освен в случаите в които е отбелязан В. и са издадени протоколи по чл.117 ЗДДС. Всичкщи продадени автомобили са осчетоводени по сметка 304 „Стоки“, фактурите по сметка 411 „Клиенти“,плащането по сметки съответно 503 и 504.Не може да се установи по какъв начин е начисляван ДДС при продажба на всеки автомобил по чл.15 или чл.146.
В рамките на изслушването на вещото лице в проведеното на 19.10.2026г. заседание експертът заявява,че от приложените документи и счетоводни регистри не може да установи начисляване на ДДС върху маржа
Отчитайки,че вещото лице е изготвило заключението си частично и по представени впоследствие

документи от жалбоподателя,съдът е предоставил изирчно възможност да отетника да се запознае с тях и да изрази становище.Т. е изразено по делото и с писмени бележки.
Отчитайки,че по силата на чл.194 ГПК съдът може да се произнесе по истинността на представени документи и с решението по делото,настоящият състав съобрази:
По делото са представени писмени потвърждения съгласно чл. 45 от Регламента за прилагане на ЗДДС / на М. Ручи,в качеството м на представител на Ручи Транспорт, М. Г.,в качеството му на представител на Мотор Солюшън и Ж. Д.,в качеството му на представител на Д. М..
Проведен е разпит лично на М. Г. в рамките на който съдът взе личната му карта и положеният в нея подпис,извърши съпоставка с подписите по представените документи,като самото лице потвърди,че подисът положен под всички писмени потвърждения от делото са положени от него,собственоръчно.
В този смисъл и след съпоставка на подписите от страна на съда и наличие на лично,ясно и недвусмислено потвърждение от страна на лицето,посочено като техен автор,съдът приема,че оспорването по отношение на тези докумети/потвърждения от М. Г.,представляващ Мотор С./ е неоснователно и следва да се отхвърли.Автентичността е доказана
Същевременно и във връзка с останалите потвърждения жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства,при ясно разпределена и вменена му доказателствена тежест,поради което следва да се приеме,че автентичността на документите е недоказана и същите не следва да се ценят като доказателство по спора.
Що са касае до оспорването истинността на потвържденията от страна на М. Г. като представител на „Мотор Солюшън“ то същите съдът ще разгледа в съвкупност с останалите материали по делото с цел да се прецени дали те реално се подкрепят от доказателствата или представляват спомагателно твърдение на дружество,посочено като страна по сделката.
Относно извършените продажби от дружеството:
Дружеството е декларирало продажби на автомобили втора употреба с прилагане на специалния режим на облагане на стойността на маржа по чл.146 ЗДДС като клиенти са били български физически,български юридически и чуждестранни юридически лица.
От събраните одоказателства обаче, в т.ч. отчетни регистри и СД по ЗДДС а и от заключението на вещото лице по допусната експертиза се установява,че не са издадени протоколи за облагане на маржа и не са включени същите в дневниците за продажба. В този смисъл не може да се приеме,че дружеството реално е избрало този начин на облагане. Същевременно правото по чл.146 ЗДДС се упражнява само когато са налице условията по чл.28 от с.з., а именно – доставки на стоки до трета страна/територия – и в двете хипотезци на чл.28 ЗДДС.Същевременно никъде по отношение на роцесните автомобили не се твърди,още по-малко доказва да е осъществяван износ. В този смисъл и позоваването на правото на чл.146 ЗДДС правилно е било отречено от органите по приходите.
Същевременно,основателно е възражението на ответника,че позоваването на този режим само на база отразеното във фактурите не отговаря на изискването на закона и не удостоверява всички изисквания за надлежно упражняване на правото по чл.146 ЗДДС като изключние от общото правило,респ. приложим специален ред за облагане. Успоредно с това безспорно е установено между страните,че и МПС са регистрирани на територията на страната/потвърдено от приложени и анализирани справки от КАТ в т.ч. и чрез заключение на вещото лице по ССчЕ/.Обстоятелство изключващо кактато и да било възможност за доставка до трета страна/територия.
Същевременно, следва изрично да се отбележи,че нито по делото,нито в пролжените 6бр. хартиени тома,нито в електронната система са представени ЧМР за извършен транспорт. Във връзка с нито една доставка впрочем. Не са приложени и доказателства автомобилите да са

карани на собствен ход,каквото твърдение отправя жалбоподателя. И този извод е относим както към недоказаността на условията по чл.146 ЗДДС така и по отношение на извършените продажби към трети лица,кавато група сделки са също предмет на анализ в ревизията.
По отношение на извършените вътреобщностни придобивания:
Безспорно установено е,видно и от заключението на вещото лице,че по отношение на част от автомобилите не са издадени протоколи по чл.117 ЗДДС и не са включени в отчетните регистри.Вещото лице изрично заявява на база анализ преписката в пълнота, в т.ч. и допълнително представените здокументи,че не може да установи по какъв начин е начисляван дължимия ДДС при покупката на автомобилите освен случаите в които има издаден протокол по чл.117 ЗДДС и е отбелязано В..
Според постоянната съдебна практика основният принцип на неутралитет на ДДС налага приспадането на този данък по получените доставки да се разреши, ако са изпълнени изискванията по същество, дори и данъчнозадължените лица да са пропуснали да изпълнят някои формални изисквания (решения от 12 юли 2012 г., Е.-България транспорт ООД, C-284/11, EU:C:2012:458, т. 62 и цитираната съдебна практика, както и от 28 юли 2016 г., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, т. 45).
Би могло обаче да не бъде така, ако нарушаването на тези формални изисквания възпрепятства представянето на сигурно доказателство, че са изпълнени материалните изисквания (решения от 12 юли 2012 г., Е.-България транспорт ООД, C-284/11, EU:C:2012:458, т. 71 и от 28 юли 2016 г., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, т. 46).
Така,почитаемият Съд на ЕС неднократно е подчертавал, че реалното осъществяване на доставката,редом с надлежното и фактуриране представляват двата съществени елемента на възникване правото на приспадане на данъчен кредит. / в този смисъл виж т.31, т.3и цялото Решение от 3 от 6 декември 2012г. по дело C-285/11, **Б. ЕООД,** ECLI:EU:C:2012:774/.
В тази връзка и като съобрази,че липсват каквито и да било доказателства относно реалното придобиване,като съвкупност от реална доставка и фактическо предаване на владението,съдът счита,че простото позоваване на фактури и частичното счетоводно отразяване на част от сделките е недостатъчно за да удоволетвори изискванията на закона. Нормата на чл.13 от ЗДДС ясно регламентира вътреобщностно придобиване като придобиване на правото на собственост върху стока и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, както и фактическото получаване на стока в случаите по чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.
В хипотезата на ал.3 на чл.13 ЗДДС за възмездно вътреобщностно придобиване се смята и получаването на стоки на територията на страната от данъчно задължено лице, които ще се използват за целите на неговата икономическа дейност, когато стоките са изпратени или транспортирани от или за негова сметка от територията на друга държава членка, в която лицето е регистрирано за целите на ДДС и където стоките са произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени от него в рамките на неговата икономическа дейност.
И в двете хипотези изискването за реално изпращане или транспортиране,респ. фактическо получаване на стоката е съществен елемент от изискванията за квалифициране на една доставка под режим на В.. Недоказаността на посочените обстоятелства обосновава и неоснователност на жалбата в тази и част.Същевременно липсват дори твърдения, а и доказателства за използване на стоките или поне някоя от тях, конкретно посочена, в последващата икономическа дейност на дружеството,така,че да се резюмира предхождащо това приобращение, реално придобиване.
Относно декларираното посредничество при тристранни операции и осъществени

вътробщоностни доставки:
Сгласно чл.15 ЗДДС тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия:
1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ);
2. стоките се транспортират директно от А до В;
3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В;
4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.
Трайно установената практика на ВАС приема,че „
За да е налице тристранна операция, следва да са налице кумулативно и четирите предпоставки по чл. 15 ЗДДС. При липса на някоя от тези предпоставки, извършените сделки не могат да бъдат определени като "тристранни" и тогава следва да бъде преценено налице ли е вътрешнообщностно придобиване по смисъла на чл. 65, ал. 5 ЗДДС въз основа на документите по чл. 9, ал. 2 ППЗДДС“./виж Решение № 7273 от 12.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 1410/2024 г. идр/.
За да постанови процесният РА в тази част, ревизиращите са приели,че не са налице доказателствата изискуеми по чл.9 ал.2 ППЗДДС. И този извод не е оборен и в рамките на настоящото оспорване,респ. липсва писмено потвърждение по т.4 на чл.9 ал.2 от Правилника.
Под делото не бе установено и доказано начисляване на ДДС от страна на придобиващите дружества, което следва да се възприеме за отсъствие на предпоставка по см. на чл. 15, т. 4 ЗДДС. Тоест, не е доказано, че сделките са обложени с ДДС в Италия.
В този смисъл и когато извършените сделки не отговарят на някое от условията по чл. 15 ЗДДС и не могат да бъдат квалифицирани като тристранни операции, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване следва да се преценява съгласно чл. 62, ал. 5 ЗДДС въз основа на документите по чл. 9, ал. 2 ЗДДС.
В чл. 62, ал. 5 ЗДДС е предвидено, че мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато посредникът придобива стоките под идентификационния си номер, осъществява последваща доставка до придобиващия, издаде фактура с посочване, че е посредник в тристранна операция, и декларира доставката във VIES-декларацията за съответния период./виж Решение № 8242 от 21.07.2026 г. на ВАС по адм. д. № 4498/2026 г., решение № 4998 от 26.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8083/2021 г. и др./.
В този смисъл и макар съдът да не изключва потвърждението от страна на М. Г. като представляващ дружеството Мотор С., т.е. автентичността му се приема за потвърдена, то същият сам по себе си не презюмира наличието на останалите условия по чл.15 от ЗДДС и по чл. 62 ал.5 от закона вр. чл.9 ал.2 от Правилника.
Със същата валидост на констатациитее и правното заключение по отношение на останалите дружества – освен,че потвържденията следва да се изключат от доказателственият материал по делото,като надлежно оспорени с недоказана автентичност, то липсват и каквито и да било доказателства за реално осъществена операция, в т.ч. транспортиране съборазно чл.15 т.2 и начисляване на ДДС съобразно чл.15 т.4 от ЗДДС.
Поради това не може да се приеме,че декларираното от дружеството посредничество при тристранна операция е реален и надлежно доказан факт. Липсват и надлежни доказателства за реално осъществени вътреобщностни дотавки към дружеството Мотор Солюшън.

По аналогичен начин и при липса на съответните доказателства правлино ревизиращите са приели и,че не е налице извършена услуга по отдаване под наем на автомобили на италианското дружеството Мотор Солюшън.При сходна нормативна идентичност на доказателсвените изисквания,разпоредбата на чл.23 ЗДДС имплицитно налага фактическо предаване на съответното МПС,като елемент от състава на доставката. По делото обаче липсват доказателства за предаване на посочените два броя автомобили било чрез ЧМР транспортна товарителница,било чрез предаване посредством движение на автомобилите на собствен ход. Освен всичко останало неопроверган се явява и извода на ревизиращите,че единият от тези автомобили – Фиат С. не е фигурирал и в счетоводният опис на дружеството.
Относно претендираното право по осъществена консултанска услуга отново с клиент Мотор С., т.е. декларирана консултантска услуга 1 по фактура с № 60/4.12.2021 на стойност 30 000 лв., дружеството жалбоподател реално не излага никакви твърдения,нито представя доказателства относно предоставянето на такава услуга.Респ. в какво се изразява същата, как е предоставена,предоставяна ли е изобщо. В този смисъл и предвид твърдението на жалбоподателя,че оспорва РА изцяло, налага се извода,че жалба в тази част е неоснователна и недоказана. Като са приели,че реално такава услуга не е осъществявана ревизиращите са постановили правилен РА.
В заключение и отново предвид общото твърдението,че РА се оспорва,съдът намира жалбата за частично недопустима. Съдът установи,че за конкретни,посочени в РА периоди не са установени задължения, и в частност за периодите м.04.2020г.,м.06.2020г.,м.09.2020г.,м.08.2021г.,м.09.2021г.,м.01.2022г.,м.02.2022г.,м.04-.2022г.,м.06.2022г.,м.07.2022г. и м.09.2022г.,като за някои от тях, конкретно - м.05.2020г.,м.09.2020г.,м.08.2021г.,м.01.2022г.,м.02.2022г. и м.06.2022г. е предвидено приспадане.
В този смисъл акта не засяга права,нито поражда задължения за дружеството и като такъв не подлежи на обжалване съгласно чл.159 т.4 АПК.
Поради това и на основание чл.160 от ДОПК,Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „АЛБА 77“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22221024004448-091-001/05.06.2025г., издаден от П. Г., в качеството на орган възложил ревизията и Ц. Р., в качеството на ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП **В ЧАСТТА** с която за данъчните периоди м.04.2020г., м.06.2020г., м.09.2020г., м.08.2021г., м.09.2021г., м.01.2022г., м.02.2022г., м.04.2022г., м.06.2022г., м.07.2022г. и м.09.2022г. не са установени задължения за дружеството.
Прекратява производството по делото в тази му част.
Решението в тази му част има харатер на определение и може да се обжалва с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛБА 77“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22221024004448-091-001/05.06.2025г., издаден от П. Г., в качеството на орган възложил ревизията и Ц. Р., в качеството на ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, в **ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок то съобщаването му на страните.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: